Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0460

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. E. Jacobs, secretaris)

Datum uitspraak	15 juni 2023
Klacht van	De consument
Tegen	Achmea Schadeverzekeringen N.V., h.o.d.n. Hema Verzekeringen, gevestigd te Apeldoorn, verder te noemen de verzekeraar
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Artikel 19 RVV, artikel 6 WAM, artikel 150 Rv

Samenvatting

WA-verzekering. De consument is betrokken geweest bij een aanrijding. De verzekeraar heeft de aansprakelijkheid van de consument erkend. De consument is het hier niet mee eens. De commissie oordeelt dat de verzekeraar de aansprakelijkheid heeft mogen erkennen. De vordering wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de verzekeraar; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de verzekeraar.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de verzekeraar hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft bij de verzekeraar een WA-verzekering afgesloten.

2.2 De partner van de consument reed op 27 juli 2022 in de auto van de consument. De partner van de consument merkte op dat op de weg in tegengestelde richting iemand op een tractor vlaggen aan lantaarnpalen hing in het kader van het boerenprotest. De partner van de consument minderde daarom vaart van de toegestane 50 km/u naar ongeveer 40 km/u.

2.3 Op enig moment is de persoon in de auto die voor de auto van de consument reed gestopt. Daarop is de partner van de consument bij de voorligger achterop gereden.

2.4 De verzekeraar heeft aansprakelijkheid voor de aanrijding erkend. De consument is het daar niet mee eens en heeft een klacht ingediend. De verzekeraar heeft de klacht afgewezen.

De klacht en vordering

2.5 De consument vordert € 4.689,-. Dit bedrag bestaat uit een totale schade van € 1.300,- aan de auto en € 3.389,- aan extra premie die de consument de komende 5 jaar moet betalen als gevolg van de terugval in schadevrije jaren. De consument vordert ook wettelijke rente over € 1.300,- vanaf 11 augustus 2022.

2.6 De consument is van mening dat de verzekeraar deze schade moet vergoeden, omdat de verzekeraar onterecht de aansprakelijkheid voor de aanrijding heeft erkend. De bewijslast dat de partner van de consument onrechtmatig tegenover de voorligger heeft gehandeld rust op de voorganger. Dit blijkt uit verschillende uitspraken (HR 13 april 2001, ECLI:NL:HR:2001:AB1065, Hof 's-Hertogenbosch 28 augustus 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:3631 en Hof 's-Hertogenbosch 19 maart 2019, ECLI:NLGHSHE:2019:1032). De omstandigheid dat de partner van de consument op de voorligger is gebotst, betekent dus nog niet automatisch dat de consument een toerekenbare fout heeft begaan. Er moet ook gekeken worden naar andere omstandigheden, zoals in dit geval het plotseling remmen van de voorligger.

2.7 De consument heeft weliswaar in eerste instantie aangegeven dat de voorligger plotseling moest remmen, omdat de auto voor hem moest remmen, maar dat heeft de consument alleen maar gezegd, omdat de voorligger dit heeft gezegd. De partner van de consument heeft dat op het moment van de aanrijding niet zelf geconstateerd. De verzekeraar is dus van een onjuiste aanname uitgegaan. Er is namelijk geen enkel bewijs dat er sprake was van nog een voorligger. Ook daarvoor rust de bewijslast op de voorligger. Mocht het zo zijn dat de conclusie is dat er daadwerkelijk sprake was van een voorligger voor de voorligger waar de partner van de consument op is gebotst, dan ligt de schuld bij die voorste voorligger.

2.8 De weg waar de partner van de consument over reed, is een doorgaande weg waar 50 kilometer per uur mag worden gereden. De weg is overzichtelijk. Het protest van de boer vond plaats op de andere weghelft waar het tegemoetkomend verkeer op reed. Op de weghelft waar de partner van de consument reed, was niets aan de hand. Ze had mogen verwachten dat op haar weghelft gewoon doorgereden kon worden. Bovendien had de partner de consument al vaart geminderd en reed zij 40 km/u en hield zij 20 meter afstand tot haar voorganger. Zij had zich dus aangepast aan de verkeerssituatie. Volgens de consument is de protesterende boer of de voorligger van de voorligger aansprakelijk.

Het verweer

2.9 De verzekeraar heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat het om?

3.1 De commissie moet de vraag beantwoorden of de verzekeraar de aansprakelijkheid van de consument heeft mogen erkennen. De commissie oordeelt dat de verzekeraar dit mag en legt dat hieronder verder uit.

Aan welke regels moet de commissie toetsen?

3.2 Op grond van artikel 6 Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen (hierna: WAM) moet de verzekeraar de schade zelfstandig en actief met de tegenpartij regelen.[1] Bij het regelen van de schade moet de verzekeraar zich wel op een redelijke manier inspannen voor de bescherming van de belangen van de consument bij de vaststelling van de mate van diens (wettelijke) aansprakelijkheid.[2]

3.3 Voor het vaststellen van de aansprakelijkheid zijn de wettelijke regels in verkeerssituaties van belang, meer in het bijzonder het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990). In artikel 19 RVV 1990 staat: "*de bestuurder moet in staat zijn om zijn voertuig tot stilstand te brengen binnen de afstand waarover hij de weg kan overzien en waarover deze vrij is*". Hieruit volgt dat een bestuurder voldoende afstand moet houden, zodat hij tijdig zijn auto tot stilstand kan brengen. Volgens de hoofdregel van artikel 150 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is het aan de stellende partij om te bewijzen dat de achterligger onvoldoende afstand heeft gehouden. De enkele omstandigheid dat de achterligger achterop de auto van de voorligger is gebotst, rechtvaardigt nog geen uitzondering op deze hoofdregel en is op zichzelf onvoldoende om de achterligger met het bewijs te belasten dan wel het standpunt van de voorligger zonder meer als voorshands aannemelijk over te nemen. Van belang is wat de toedracht van het ongeval is geweest. Anders gezegd, naast het feit dat de achterligger op de voorligger is gebotst moeten er bijkomende omstandigheden zijn waaruit kan worden opgemaakt dat de achterligger onvoldoende afstand heeft gehouden.[3]

---

[1] Zie onder andere GC Kifid 2020-600 en 2020-923.
[2] Zie onder andere GC Kifid 2019-390 en 2018-478.
[3] Zie de uitspraak van de Hoge Raad van 13 april 2001, ECLI:NL:HR:2001:AB1065, *NJ* 2001, 572 (rechtsoverweging 3.2); Hof Arnhem-Leeuwarden 3 september 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:7222 (rechtsoverweging 4.5 t/m 4.7); Hof 's-Hertogenbosch 19 maart 2019 (rechtsoverweging 2.1 en 3.5) en Hof 's-Hertogenbosch 5 december 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:5463 (rechtsoverweging 3.5.3 en 3.5.4). Zie ook GC Kifid 2020-404.

De factoren bij het beoordelen van de aansprakelijkheid

3.4 De consument is van mening dat de verzekeraar niet de aansprakelijkheid heeft mogen erkennen uitsluitend op basis van het feit dat de partner van de consument op de voorligger is gebotst. De verzekeraar betwist dat dit de enige basis voor de erkenning van de aansprakelijkheid is geweest en dat andere factoren ook zijn meegenomen.

3.5 De commissie stelt voorop dat in het eerste contact tussen de consument en de verzekeraar het standpunt van de verzekeraar te summier is geweest. De consument heeft van de verzekeraar te horen gekregen dat onvoldoende afstand was gehouden tot de voorligger, want anders was er geen aanrijding geweest. De verzekeraar had hier duidelijker kunnen zijn in zijn standpunt.

3.6 De verzekeraar heeft daarna echter uitgelegd dat hij uit is gegaan van verschillende factoren bij het beoordelen van de aansprakelijkheid van de consument. Zo heeft de verzekeraar waarde gehecht aan de eerste verklaring van de consument dat de voorligger plotseling moest stoppen voor zijn voorligger. Deze verklaring komt bovendien overeen met de verklaring die de voorligger heeft gegeven. Pas toen de aansprakelijkheid erkend werd, heeft de consument de verklaring genuanceerd en aangegeven dat de partner van de consument niet zelf gezien heeft dat de voorligger moest stoppen voor zijn voorligger. De verzekeraar mag echter uitgaan van de juistheid van de eerdere verklaring van de consument. Als er bepaalde nuances moeten worden toegevoegd aan de verklaring, dan is het aan de consument om die direct toe te voegen en niet pas als de aansprakelijkheid al erkend is.

3.7 Bovendien blijkt dat de verzekeraar ook andere factoren heeft meegenomen in de overweging de aansprakelijkheid te erkennen. Zo heeft de verzekeraar meegewogen dat de partner van de consument in de bebouwde kom reed en net een zebrapad passeerde, het feit dat het bekend was dat er boerenprotesten waren die dag op verschillende wegen, toeschouwers, en het protest op de andere weghelft dat kon zorgen voor inhalend verkeer op de weghelft waar de partner van de consument reed. De verzekeraar is dus niet uitsluitend afgegaan op het feit dat de partner van de consument achterop de voorligger is gebotst, maar heeft daarbij ook gekeken naar bijkomende omstandigheden die aan de aanrijding (kunnen) hebben bijgedragen. Deze informatie is voldoende geweest voor de verzekeraar om de aansprakelijkheid te mogen erkennen. Anders dan de consument beweert, heeft de verzekeraar zich dus niet uitsluitend gebaseerd op de correspondentie met de consument en daaruit eenzijdige conclusies getrokken.

Conclusie

3.8 Op basis van het voorgaande heeft de verzekeraar een duidelijke afweging gemaakt over de aansprakelijkheid van de consument en daarbij de belangen van de consument voldoende afgewogen. De verzekeraar heeft de aansprakelijkheid mogen erkennen. De klacht is ongegrond en de vorderingen worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Artikel 19 van het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens

De bestuurder moet in staat zijn zijn voertuig tot stilstand te brengen binnen de afstand waarover hij de weg kan overzien en waarover deze vrij is.

Artikel 6 van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen

1 De benadeelde heeft jegens de verzekeraar door wie de aansprakelijkheid volgens deze wet is gedekt, een eigen recht op schadevergoeding. Dit eigen recht kan evenwel niet worden uitgeoefend indien een fonds of fondsen zijn gevormd overeenkomstig artikel 1220 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek. Het tenietgaan van zijn schuld aan de verzekerde bevrijdt de verzekeraar niet jegens de benadeelde, tenzij deze is schadeloos gesteld.

2 Indien er bij een ongeval of een gebeurtenis meer dan een benadeelde is en het totaalbedrag van de verschuldigde schadeloosstellingen de verzekerde som overschrijdt, worden de rechten van de benadeelden tegen de verzekeraar naar evenredigheid teruggebracht tot het beloop van die som. Niettemin blijft de verzekeraar die, onbekend met het bestaan van vorderingen van andere benadeelden, te goeder trouw aan een benadeelde een groter bedrag dan het aan deze toekomende deel heeft uitgekeerd, jegens die anderen of, indien een fonds of fondsen zijn gevormd overeenkomstig artikel 1220 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek, jegens degene die dat fonds of die fondsen heeft gevormd slechts gehouden tot het beloop van het overblijvende gedeelte van de verzekerde som.

Artikel 150 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

De partij die zich beroept op rechtsgevolgen van door haar gestelde feiten of rechten, draagt de bewijslast van die feiten of rechten, tenzij uit enige bijzondere regel of uit de eisen van redelijkheid en billijkheid een andere verdeling van de bewijslast voortvloeit.